

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

ו. אני יי אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם מארץ
מצרים להיות לכם
לאלהים אני יי אלהיכם
במדבר טו טז

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה גמא וכו' ע"י הסיד' ולאחינ' ת"ה שהיו פעמים נפסקו וכו' א"י ה' אלהים: (ב) ד"ה כעמיה וכו' לטון אחר בפי' קדוש כתוב והיה כי יביאך וגו' לאות וגו' וכן בזהיה כי יביאך וגו' בסוף הפרשה: (ג) וכו' ויהי לאות וגו' ולטוטפות וגו' ה"י ה' ויבא וקשרתם לל"ל:

גליון הש"ס

כֹּהן עֹלֶה לְעֵלֶיךָ
נִזְרָה. עֵינָי יִנְחָמֶךָ דָּף כִּד
עֵינֶיךָ תִּסְמָכֶנָּה דִּבְרֵי לֹא
יִנְחָמֶךָ. רִחַת יִנְחָמֶךָ בֶּן
הָאָדָם. עֵינָי רִשְׁיִי בְּמִנְחָה
דָּף וְעֵינֶיךָ עַל יַד מְלֹחִין
וְכִסְמֵהֶרֶן דָּף קֵל עֵינֶיךָ
בְּרִשְׁיִי דִּבְרֵי מְלֹחִין וְעֵינָי
דָּף עֵינֶיךָ עַל יַד וְעֵינֶיךָ
תִּסְמָכֶנָּה דִּבְרֵי מְלֹחִין.

מוסף רש"י

חלוצו: חילנת שילא מן
 היס אחד לעבנים שנה
 ויעצקו בדמו חבלה ויבטחלה
 אינו נראה בכל הדר אלא
 חלון אחד (שמואל: 13)
 חלון שילה מן היס להרים
 ויעצקו בדמו חבלה ויבטחלה
 בדמים יקרים (שמואל: 13)
 שהחלץ מן היס הוא שילה
 אחת לעבנים שנה (שמואל: 13)

רבינו גרשום

זול נטפ. כלומר אע"ג דהיינו
אשה לך והוסיף לברך פעם
שניה ומה בכך: גופו דומה
ליה. מראה נטפ: ובייחוד.
צורתו: שליש למלכות. כדי
שייחנה להתנייר: כל
שליש יום פטורה הן

הצפייה דלא הויה דידיה דסת
לה מומונת דהאי דנפיק לא ש
מעכבת: חד מצוה נמי לא ליה
ולטוטפות בין ענין. הו נמי

יול טפי. [א] אפי' מוולג העבד יותר מן האשה. ל"א זיל טפי כלומר יול והוסף ויזקך שלא עשאו עבד כדי להשלים: גוסו. מראה גוסו: [ב] מצבנות דיקוט: * וטולס. מן הארץ: לפיכך. שאינו עולה אלא אחת לע' שנה דמיו ירקין: יזיז. מזה קלה עשה בעלמא: גוס של

רומי. שנענה במי הלך שהוא שר
 של רומי. ל"א ע"ו (ב). כספוס אחרון
 של פרסה (ומכרז נח מבי' ד' פמסי)
 א"י ה' אליהם אחד בראש אחד
 נקופו: **שנים למלכות.** שנייתה
 להמלכית: ה' א' א' **מלכות.** לא מכרה
 והביאנה: ה' א' א' היה מתן שכרו
 נעשה: ה' א' א' **כס מידה.** וספרה
 לו כל המאורע שלש שנים היא
 במחגיגת לפי ששמה נק גדול של
 חומר מות טעמו לו ד' ציית על
 פניו: **פונק.** שלש כו עובדים
 עבדים: **והשוכר בים כו.** פקור שמה
 יחזור בו: **משום ישוב א"י.** דלאחר
 שקבעה שזו אינו טעלה משם
 אפי' יואל ממנה בלאמר כ' השאל
 ב"מ (דף דק). הלך בקושי יאל
 ממנה מפני טורח מנוה אחר ואפי'
 יואל ממנה ישכרה אחד מהרה
 בשמאלה מומנת במונה ומלאה
 יואל מומנת **אלא שיש לו חסין.**
 יואל אינו מלא אלא אחת אופה מלאה
 יואל הים: **הדא מלכות נמי**

מניחתן עד שתאמר לה העבודה שלא ראית אלא מצוה אחת ציונו וכתוב בה 'ואני ה' אלהיך' שעתיד לפרע ואני ה' עכשיו נדמו עלי כד' עזר עד שתאמר לי מה ששם רבך ומה ששם מדרגתי כתב ונתן בידה עמדה למלכות ושליש לעניי חוץ מאותן מצעות ובכ"ז חייא אמרה לו רבי אמר לה בתי שמא התלמידים הוציאה כתר לה לבי וכי במקרה באיסור הציעה לו וכו' בעה"ז ולעה"ב איני

הַיְהוּדָה ט' מִלִּית שְׂאוּלָה י' כָּל שְׁלִישִׁים יוֹם פְּטוּרָה ב'
חֵיבָת תֵּנִיא נָמִי הִכִּי הֲדָר בְּפִנְדָקִי בֹא"י וְהַשּׁוֹכֵר
יוֹם פְּטוּר מִן הַמְזוּזָה מִיֵּכָן וְאִילָךְ חֵיב אֲבָל הַשּׁוֹכֵר
לֹא אֶתְלָתֵר מִשּׁוּם יִישׁוּב דֹּא"י: תִּפְלָה שֶׁל יָד אֵינָה מַעֲכָב
לֹא שֶׁנּוּ אֵלֶּא שִׁישׁ לוֹ אֲבָל אֵין לוֹ מַעֲכָבִת אֲמִירו
לֹא יֵאלֵא מֵאֵן דְּלִית לִיה תְּרִי מִצּוֹת חֵד מִצּוֹת נָמִי
מֵמֵאִי סָבַר גּוֹרֵדָה שְׂמָא יִפְשַׁע אֲמַר רַב שֵׁשֶׁת יְכָל שְׂמָא
בְּשִׁמְנוֹנָה עֲשֶׂה וְכָל שְׂאֵין לוֹ צִיצִית בִּכְגָּרוֹ עוֹבֵר בִּגְ
בִּקָּה שְׂאֵינוֹ עוֹלָה לְדוֹכֵן עוֹבֵר בִּגְ עֲשֶׂה כָל שְׂאֵין לוֹ מִ
עֲשֶׂה וְכַתְּבָתָם וְכַתְּבָתָם וְאֲמַר ר' ל' כָּל יְהֻמְנִית תִּפְלִיא

וְדַרְשֵׁי מִיּוֹנֵי עֵשָׂה (ו) מִפֶּקֶד לִיח' פ' וְאֵלּוּ נִמְצְאוּ (טוֹעַה לֹא) שֵׁשׁ נִקְנָה
הֵבֵן אֶחָד עוֹלָה לְכָל הַפָּסוּת מִדְּרַגָּתוֹ וְיָדִיק מִלִּשְׁנָה לְכָל קֶאֱמֵר שֶׁיֵּה
לִפְנֵי שֶׁהוּא מִפְסִיק וְאֵין לְהַפְסִיק אִפִּי יוֹתָה שְׁמִיה רַבָּה וְאִפִּי נִשָּׂח כְּדוּךְ

התכלת פרק רביעי מנחות

י"ל ט"ז. אכל אצור לא מנצחין דאיתו מזוי דהוי כל שאינו לא
במקרה ולא במשנה ולא בדרך חק ונראה יותר שמצד
אצור ואשה שאין ס' י"ז מזוין כמותו: **לביט** שדרשו ש"י רבי
י"ד ח"א. אינו רבי חייא שר' אטו שהיה חשוב מרבי בדאמריה
(כ"ז קל"ה). ילדות היתה בי והעומי
פני נתן בסבלי לא היה מביט אציה
מרבי חייא ובתוספתא מרבי גמלי
מדרשו על רבי חייא:

[illegible]

פטורה לעולם כדדשינן (וחזין) ש
קלה. ראשית גז' אלא ולא של
אחרים אלא נמי כסותק ולא של
אחרים אלא"ג כדמוחזי חייב שוכר
דמסקת התם (סע): דמיך לא אלא
לאפוקי בית אחרים אלא לכדנא
לאמר דרך ביאתך (לשני דף לה)
ופ"ק דיומא (דף יא): נמי איכא בית
וה"נ דלא מסתבר קרא למעטוי בית
אחרים ללשומור עבדי ל"ש מיהו
כל ל' יום פטור דלאו בית דירה
דידיה הוא (ג) כדאמרין פ"ק דנבא
כתרא (דף ק) ג' שנתהה סס ל' יום
הרי הוא כחגבי העיר והא דמיתי
הכא ב"י קיוע לרבי יהודה להא דטעית
שאלה דמסתבר ליה לדמות טעית
מדברגן למחזה דאורייתא ול"ע אי
מזינן למימר דלענין לפטור עדי
יוס הוא דמיתי ומיהו י"ל פטור נמי
מדברגן דתרי ביתך כחגיב והא
דעני כסוף השולא (ב"מ קא) מחזה
על מי ופירך לא אמר דר' משרשי
חובת דבר היא ללא לחיובי שוכר
מיימי לה אלא ה"ק פשיטא שהמסמי
אינו חייב כיון שאינו דר סס וכן פ"ק
דמסכת ע"ז (דף כה. סע) דפרך
בית נמי מפקע לו מחזה ומשמי
חובת הדד היא פ"י שאם ירצה לא
ידור בו אלא ישתמש בו לתכן וקס
ולא מייחייב והא דאמרין ריש ר"א
דמילה (שנת קלה) לא לכל אחר ר"ל
מכשירי מלוא דחזין את השנת
דמורה ר"א שאם חייב טעמיה ועשה
מחזה לפתחו חייב הואיל ובידו
ההפקדון ה"מ למימר הואיל ובידו
ל' שלא להניחה אלא העטם השנה בכל
כ"ע ועלמ' חובת מילת בלא לנישה
חייב: כל בל שאינו עושה ארובין
ובי' דוקא כשאומר לו עליה
דאיתא (דף נט) דף נ"ד
שימאר להם את הכנסת שאז ידיעם
קודם ויתבררם ככלי נמי ממתרגמין
(אמור להם) כד חומרין להון ואע"ג
הכנים ולא כהן אחד ו' ותרתי שטענין מניה ומ"מ אמור ר"מ שאפי'
עולים ולא אחד משמע אפי' אחד ו' ועוד פ"י שש"ז אין לו להקרות
קינו וכן פ"ר דש"י המפסק עבירה היא בידו ומתנא כפסרי אמור להם
מלמד

בשליש: ג) שאינן מצויין: ד) של ר' אחאי: טו) שאולה. עיין בתוספות בספר השואל ובהר"ן.

עין משפט
גר מצוה

פג א מ"י פ"ג מהל' זנית
 הלכה ד סמג עשין כו:
 פד ב מ"י פ"ג מהל' זנית
 הלכה ד סמג עשין כו
 עוש"ע א"ח סימן יד עקיף
 :2

פה ג' מ"י פ"ה מכל' תמילן
 ה' י' תמנ עשין כב
 טושי"פ י"ד מ"י רפ"י טפ"ק
 (כג)
 פה ד' מ"י פ"ד מכל' תמילן
 הלכה ד' תמנ עשין כב
 טושי"פ מ"י מ"י ט' טפ"ק א'
 פה ה' מ"י ט"ז הלכה ט'
 פה ו' מ"י טע"ו מכל' תמילא
 הלכה יב' טושי"פ א"ח
 סימן קנח טפ"ק ב'
 פה ז' מ"י פ"ז מכל' תמילן
 הלכה ז' תמנ עשין כב
 טושי"פ א"ח סימן לו טפ"ק א'

שיטה מקובצת

[illegible]

וְכָתִיב וְהָיָה לְאֹת עַל יָדְךָ.
וְנָתַנּוּ עַל צִיצִיתוֹ, וְהָיָה לָכֶם